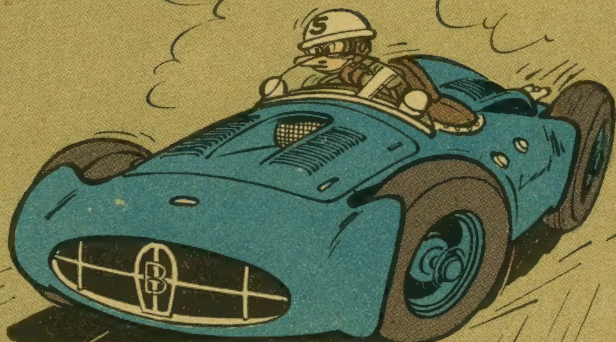
ROBBEDOES

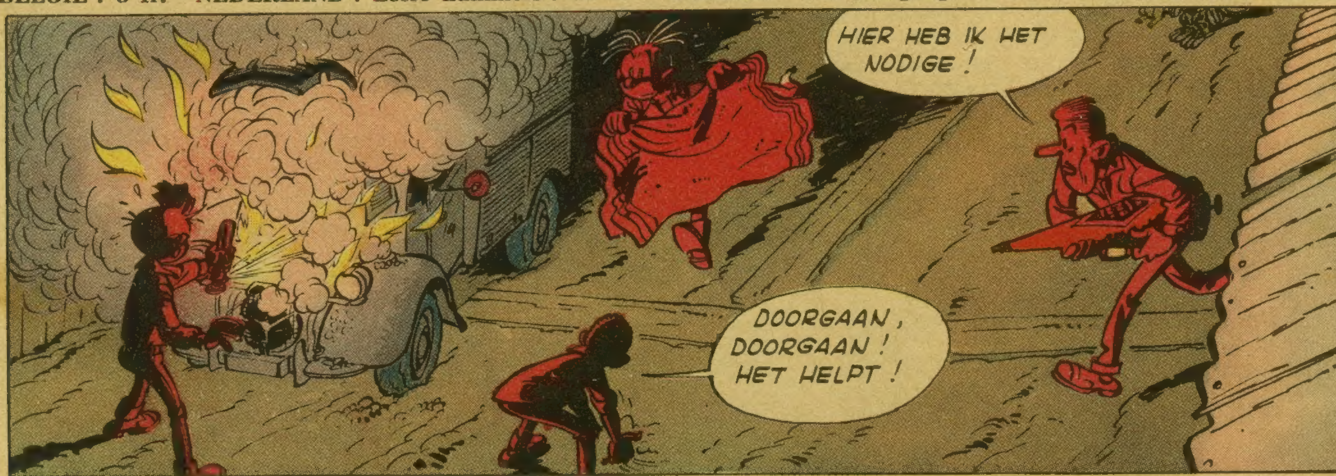
STARTER

MAAKT EEN STUDIE VAN DE NIEUWE "RACE-AUTO":

BUGATTI

BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct. Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 848. - 28 Juni 1956. - 28 blz.

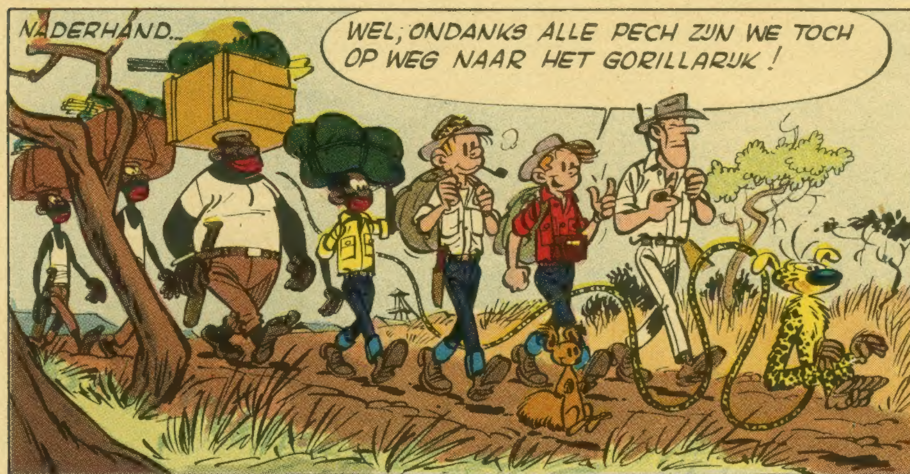

(Wordt vervolgd.)

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

De GEVANGENE in CARTHAGO

De TIMOERS

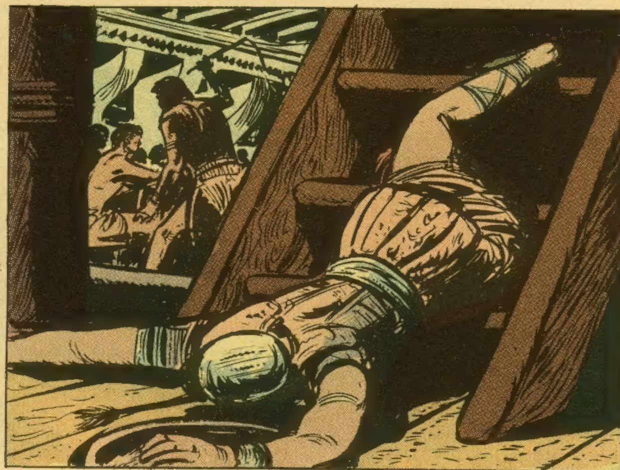

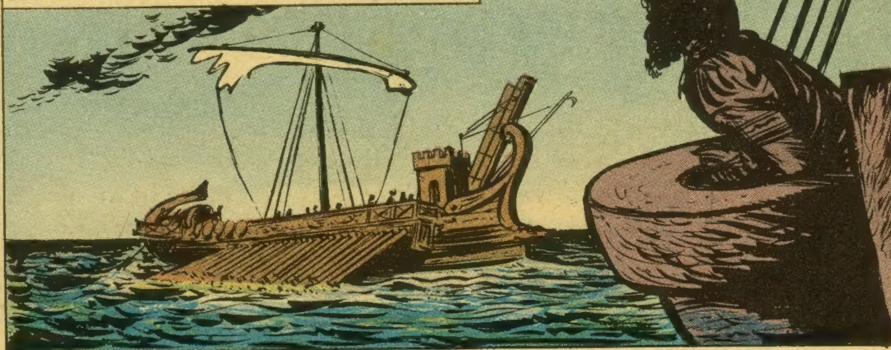

ROMEINSE BIREEM

OP EEN RELIËF IN DE FORTUNATEMPEL STAAN DE OFFICIEREN OP HET OVERHANGENDE SCHEEPSBOORD. LEREN ZAKJES VORMEN KLEPJES RONDOM DE RIEMEN WAAR ZE UIT DE SCHEEPSWAND STEKEN, OM TE VOORKOMEN DAT ER WATER DOOR DE OPENING BINNENVLOEIT. ZODRA DE VIJAND NABIJ IS, RICHTEN DE SOLDATEN OP VOOR- EN ACHTERSTEVEN GEVECHTSTORENS OP. DIE TORENS WORDEN ONDERWEG AFGEBROKEN, WANT ZE HINDEREN DE STUURBEWEGING.

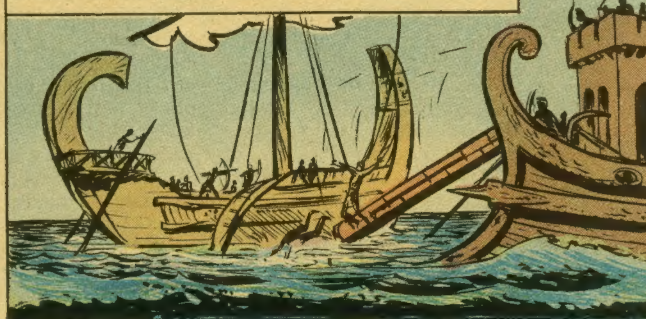

APLUSTRUM

ZO HEETTE EEN ORNAMENT VAN GEBOGEN HOUT, DAT DE VORM VAN VOGELVEREN HAD OF VAN EEN VISSTAART EN OP DE ACHTERSTEVEN ZAT.

COLUMNA ROSTRATA VAN DUILIUS

ZUIL OPGERICHT TER HERINNERING AAN GAJUS DUILIUS' OVERWINNING OP DE CARTHAGERS BIJ MYLAE IN 260 V. CHR. DEZE ZUIL WAS GETOOID MET ROSTRA (SCHEEPSSNEBBEN) OP DE VIJAND VEROVERD.

(Wordt vervolgd.)

Snuffeltje vertelt over...

Ontdekkingsreizen.

Jullie kennen ze allemaal, die bonken van kerels, met hun verwarde baarden en hun bruingebrande huid. De ontdekkingsreizigers ! In stilte hebben jullie misschien al dikwijls vurig verlangd om ook op verkenning te gaan in onherbergzame streken, waar nooit een blanke geweest is.

Maar, bestaan er nog wel ontdekkingsreizigers, valt er nog wel iets te ontdekken ? Dat vraagt SEMIRAMIS uit Bergen op Zoom. Spits jullie oren, beste rakkers en rakkeresjes, we gaan op ontdekkingsreis !

VROEGER, ja, toen was het de gouden tijd voor de ontdekkingsreizigers. In de Middeleeuwen, bijvoorbeeld. Stel je voor, heel Amerika moest nog ontdekt worden ! De Indianen zaten om zo te zeggen op Colombus te wachten.

Zo heel ver hoeven we trouwens niet terug te gaan in de geschiedenis. De eerste reis van Stanley in Belgisch Kongo is om zo te zeggen nog niet koud. Als je daaraan terugdenkt, slaat je verbeelding meteen op hol. Dat was nog eens een tijd.

Sommige rakkers hebben het niet zo erg hoog op met die warme streken. Zij houden meer van de Noord- of Zuidpool. Een heel risje namen kunnen ze zo uit hun hoofd opzeggen. Dat waren nog eens kerels. Dagen en weken baggerden ze door de sneeuw om op dat eenzame plekje te komen Voor de allereerste keer !

Eigenlijk zijn we allemaal zo'n beetje « ontdekkingsreizigers ». Het zit om zo te zeggen in ons bloed. Zodra klein Jantje over de vloer kan kruipen, gaat hij op verkenning. Wat zit er achter die tafel ? En achter die muur ? En achter de hoek van de straat ?

En toen we wat groter werden, kregen we de smaak pas echt te pakken Elke rakker heeft wel eens in een onbekend bos gezworven, al waren er dan geen leeuwen of tijgers of andere wilde dieren. Maar de spanning was er wel.

MAAR hoe komt het dat de mens nu nog altijd ontdekkingen doet ? Er leven toch al duizenden jaren mensen op onze goede Moeder Aarde...

Juist, maar je mag ook niet vergeten, dat de mensen eeuwenlang « gesukkeld » hebben met de vervoermiddelen. Nu is een electrische trein of een ultra-modern vliegtuig heel gewoon. Maar niet langer dan een hondertal jaar geleden, moesten onze voorouders het stellen met paarden, muilezels of... gewoon met hun voeten. Een koets was toen al een luxe. Op zee was het al net zo erg gesteld. Nu lachen we misschien eens met die « ouderwetse » zeilschepen. Maar ik kan je verzekeren dat een reisje met zo'n zeilschip bepaald geen lolletje was. Eerder een reusachtig waagstuk. Voor die Oost-Indië-vaarders mogen we gerust onze pet afnemen. Jongens, die verdienden het brood ook in het « zweet huns aanschijns ». Veel van onze tegenwoordige matrozen zouden vermoedelijk netjes voor de eer bedanken.

AL heeft de mens dan nooit stilgezeten, toch begrijp je gemakkelijk dat er heel wat eeuwen overheen gingen, eer hij zich zo'n beetje « thuisvoelde » op de aarde Want je mag evenmin vergeten, dat de bewoners van de « ontdekte gebieden » niet altijd op bezoek van vreemden gesteld waren. Ze konden die indringers gewoonlijk missen als kiespijn, en ze lieten dat duidelijk voelen. Het was helemaal geen uitzondering dat er eens een partijtje geknokt werd, en dat de dappere « ontdekkingsreizigers » aan het kortste eindje trokken.

Want, laten we het eerlijk toegeven, zo heel menslievend of wetenschappelijk waren hun bedoelingen niet altijd ! Meestal waren ze op zoek naar goud of andere schatten. Het moet ons dan ook niet verwonderen dat ze niet overal met open armen ontvangen werden. Zeg nu zelf, als er bij jou thuis zo'n stelletje vreemde snoeshanen kwam aanzetten om je bezittingen eens te keuren en alles in te pikken wat niet te heet of te zwaar was... Erg prettig zou je het vermoedelijk niet vinden.

Ondertussen is er echter veel veranderd. Een reis om de wereld is een klein kunstje geworden. Met een moderne straaljager kom je er in... twee dagen !

Daarom is het erg begrijpelijk dat SEMIRAMIS uit Bergen op Zoom, begint te wanhopen om ooit ontdekkingsreiziger te kunnen worden. « Er zal wel niet veel meer overschieten » jammert hij. Zijn mooie droom krijgt inderdaad een lelijke deuk.

MAAR wees gerust hoor, beste rakker, de « taart » is nog lang **niet** op ! Ondanks de talloze expedities, is er slechts **één vijfde** van de hele wereld in kaart gebracht ! Als we dus op de wereldkaart alleen de gebieden moesten zetten die we door en door kennen, dan zou er heel wat wit blijven !

Nu mag je ook weer niet gaan denken dat een af andere ontdekkingsreiziger vandaag of morgen een heel nieuw werelddeel ontdekt. Nee, die tijd is voorbij. We weten ongeveer hoe Moeder Aarde er uitziet. In grote lijnen dan toch. De grenzen liggen vast.

Maar hele brokken land wachten nog altijd op het bezoek van de eerste blanke. Zo bijvoorbeeld in Zuid-Amerika. Als je regelmatig « **Sprint** » leest, zal je daarover wel een héle boel geleerd hebben.

Het Amazonegebied zit als het ware te hunkeren om ontdekt te worden. De grote rivieren zijn al verkend. Ten koste van enorme inspanningen. Maar wat er tussen ligt, die enorme oerwouden, dat is nog een groot geheim.

Ontelbare expedities zijn er al op uitgetrokken, maar de streken die ze bezochten kan je best vergelijken met enkele druppeltjes water, en het niet ontdekte gebied noem je dan maar de zee.

AMAZONE, Matto Grosso, de Salomons Eilanden, Nieuw Guinea, de Nieuwe Hebriden, hele brokken van Azië en Australië, zelfs delen van Canada zijn nog « wildernis ». En als je het op gevaarvolle avonturen gemunt hebt, kun je ook je zin krijgen. De giftige pijlen van de Amazone-Indianen bestaan niet alleen in beeldverhalen. Regelmatig sijpelen er nog berichten door over verdwenen expedities. Aangevallen door Indianen ?

In die gebieden leven nog onbeken de volksstammen, onbekende diersoorten. Er groeien nog onbekende planten, en de wetenschapsmensen zitten van ongeduld te popelen om iets meer te weten te komen over de bodemgesteldheid.

Daarom zijn de ontdekkingsreizigers meestal geleerden. Niemand heeft tegenwoordig tijd om enkel en alleen voor de lol een expeditie in te richten. Aardkundigen en dierkundigen, dokters en professoren, hebben de plaats ingenomen van de avonturiers. Maar een avontuurlijk waagstuk blijft het ! Kamergeleerden hebben **geen** kans !

Als je werkelijk ontdekkingsreiziger worden wil, SEMIRAMIS, begin dan nu maar vast te trainen. Hard studeren, je wilskracht oefenen, je lichaam gezond en sterk houden. En dan... wel dan zullen we later eens zien, hoe je er dan over denkt !

Tevreden ? En jullie ook, beste rakkers en rakkeresjes ? Tot volgende week ! Maar we eindigen niet, voor we nog eens een dreunend « Met Robbedoes Vooruit en Vooraan » geroepen hebben.

Jullie trouwe,

SNUFFELTJE.

Onze Knollentuin

REGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsel, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Een toreador trok door Spanje
En zag er 'n stier met 'n franje
Hij recht er op af
Maar het was 'n giraffe
En die snoes dronk tien liter champagne...

Hallo, hallo wilde rakkers, hallo, lieve rakkeresjes. Het hele knollentuinstel is weer compleet zie ik. Wat ik zeggen wou : P. K. en Sjarel zouden me vandaag eens op champagne getracteerd hebben willen gehad. Ja zeker... Op lege flessen en kurken...

Die toreador met zijn eind giraffe zijn op het critieke moment de knollentuin ingewandeld. Was het nou maar bij wandelen gebleven, maar dat beest was gewoon niet meer te houden. Sjarel zette ogen op, want hij had nooit geweten, dat giraffes zo'n goeie neus hadden. Het rook de champagne. Door alles heen.

Altijd een dorstige keel is natuurlijk wel erg. Vooral als je een giraffe bent, maar waarom moet zo'n beest nu juist dorst hebben, als er champagne in huis is.

Toen ik aan kwam zetten waren de giraffe en heur toreador foetsie. « poten » en de... de champagne ook.

Sjarel keek eens dreigend naar zijn zethaak toen ik de glazen haalde. We hebben maar spuitwater gedronken. Alsmaar spuitwater.

Ik heb mijn verdriet om de champagne gewoon in spuitwater verdronken. Het was bijna huiveringwekkend vond P. K. Ik had echt de indruk, dat hij een beetje tegen heug en meug zat te drinken.

— Ik beklaag de dierentuin, die dat beest in pensioen krijgt, zei Sjarel.

— 't Zal me zo een zorg wezen, antwoordde P. K., als je voorlopig maar uit de knollentuin weg blijft. Er komt hier geen toreador meer in, laat staan een giraffe of allebei.

— Gaan we nou zetten of gaan we nou niet zetten ?

— Overschot van gelijk, Sjarel, we gaan zetten en we beginnen met een zware, loodzware knol uit Roeselare...

— Natuurlijk van Ridder Kay, he, Snuffel ?

— Ja, het is van Ridder Kay, P. K. Hoe heb je dat zo geraden. Stil nou... Sjarel zet...

KAMPEREN

— Prachtig kamp, niet ?

— Geweldig, kerel, en mooi weer zeg.

Ja, het wordt een prachtkamp dit jaar in de Kempen.

Plots komt de leider aanzetten.

— Jongens, aantreden, er is bosspel !

Na een tijdje ligt het kampterrein verlaten. Eenzaam blakeren de witte tenten in de zon. Tussen de bomen van het nabijgelegen bos schuift nu en dan een jongen voorbij... het spel is volop in gang.

— Zeg, man, laten we langs de rand van het bos sluipen, niemand zal op ons letten want de leiders kijken meestal in het bos.

— Goed idee, Paul.

Voorzichtig sluipen we naar de rand. Ginds staan nog eenzaam onze tenten.

— Zeg, waar zou die vlag zitten ?

— Ik denk, ginder in de richting van de boswegel.

Kruipend vervolgen we onze weg.

— Hé, zeg Paul, kijk eens ginds.

Ik kijk in de richting van de vinger.

— Hé ja, wie is dat ?

Iemand sluipt rond de tenten heen.

— Maar zeg, wat een brutaliteit ! ! Die kerel kruipt zomaar onze tenten binnen !

— Luister, we zulen opstaan en goed tonen, dat we hier zijn.

Zo gezegd zo gedaan, we staan recht en gaan een paar maal weg en weer. Plots stuift de kerel uit een van onze tenten.

Poesje's verdriet. Nageknold door IJZERLIJM uit Weert.

Spel ten einde, we rusten uit in onze tent. Daar verschijnt tussen het zeildoek het bruine gezicht van onze leider.

— Zeg, kerels, waar hebben jullie gezeten, niemand heeft jullie gezien.

— Luister eens, leider, er is iets speciaals gebeurd.

En Jef legt het geval uiteen. De leider staart recht voor zich en krabt zwijgend in zijn haar.

— Hebben jullie gezien hoe dit individu er zo ongeveer uitzag ?

— Zeker, leider, we zouden hem gemakkelijk terug herkennen ! Hé ?

Jef knikt instemmend.

— Luister, jongens. Die kerel heeft gemerkt, dat hij zijn streek — ik weet eigenlijk niet wat hij wil — niet bij dage kan uithalen. Misschien probeert hij het 's nachts. We zullen deze avond met de grootsten waken en hem desnoods overvallen. De kleinen sturen we maar naar het dromenland !

's Nachts...

— Zeg, Paul, ik geloof, dat er niets van komt ; we zitten hier nu al een kwartier en nog niets te zien of te horen.

— Jef, waar is de leider gegaan ?

— Hij is met Herman dieper het bos in gegaan en de anderen liggen hier en daar in...

Plots een snok aan mijn arm.

— Kijk...

Ginder ver tussen de bomen een rood lichtje : « Kort - kort - kort lang - lang - lang kort - kort - kort ». Dit betekent : « S.O.S. ». En het is rood, dus de leider !

— Vooruit, Jef, er op af.

Voorzichtig sluipen we dichterbij, de krakende takjes zoveel mogelijk vermijdend. Daar is het weer : « S.O.S. », maar nu veel dichter. En voort gaat het.. Eventjes nog, maar nu dichtbij, knippert het rode lichtje ons tegen.

— Hierheen, jongens, ik ben het de leider ! horen we fluisteren.

— Wel, leider ?

— Kijk goed in de richting schuin rechts van je. Als de anderen hier zijn geef ik instructies.

Gespannen kijken we in de gegeven richting. Plots een rood puntje ! Het komt langzaam op, schittert heel even, en verdooft dan weer langzaam.

— Wat is dat ?

— Jongens, volgens mij is dit een sigaret. Niemand op het kamp mag roken, dus is het een vreemde.

Daar zijn de anderen. Iedereen heeft nu reeds de brandende sigaret gezien.

— Ik en Herman gaan voorzichtig naar de man toe en jullie volgen ons links en rechts van ons. Ik zal nu en dan driemaal mijn rood licht aanknipperen, dat je ons weet zijn. Als ik de lamp eén maal lang ontsteek, dan kom je naar ons toe. Begrepen ?

— O.K.

De leider en Herman verdwijnen geruisloos. Die kerels hebben een handje weg van sluipen !

Na een tijdje is er niets meer te bespeuren. Jef en ik sluipen voorzichtig verder, links van de leider en Herman. Plots komen we aan de rand van het bos, bij de kampplaats.

— Daar ! !

Daar staat het zwarte silhouet van een man. Hij rookt een sigaret. Voorzichtig gaat hij naar een van de tenten toe maar...

De rode lamp knipt aan, een lange tijd. We sluipen er naartoe maar...

— HALT, kerel, blijf staan !

De zware stem van onze leider ! Verschrikt blijft de man staan en draait zich langzaam om. In de straal van de rode lamp herkennen we de man, die in onze tenten snuffelde.

— Als je blijft staan, zal er niet veel met jou gebeuren. Zo je wegloopt overvallen we je met geweld !

Even blijft het zwarte silhouet staan maar dan zet het zich op een lopen !

— Vooruit, jongens !

Uit het struikgewas schieten de jongens op en koersen de man achterna. Reeds heeft Jef, de snelste loper van onze groep, de man ingehaald. Hij springt naar zijn voeten en beiden tuimelen in het gras. De jongens snellen toe. Een heftige worstelpartij en de man kan zich niet meer verroeren.

— Goed gewerkt, jongens, hij is in onze handen. Laten we eens zien met wie we te doen hebben.

Onder de felle straal van de zaklantaarn zien we... leider Joris ! ! De leider van de welpen ! Lachend zegt hij :

— Was dat geen mooi detectivespel ?

Een daverende lachpartij en weldra volgen we onze jongere vrienden in het dromenland.

Kijk eens, Ridder. Hier staat dan je knol, zoals je het droomde.

Helemaal ?

Ja, helemaal. Het is trouwens goed geschreven en er zit spanning in. Waarom zou Sjarel dan mopperen. Doet je nooit. Hé, Sjarel...

Eigen werk van BUCK DANNY uit Utrecht.

Luister eens, Kay. Het zit goed in elkaar, alleen moet je proberen om in je stijl wat meer afwisseling te brengen. Pas ook eens op voor gemeenplaatsen. Nu en dan gebruik je iets te veel hulpwerkwoorden. Dat vind ik jammer. Een voorbeeld. Je schrijft : « Na een tijdje is de kampplaats verlaten ». Daar is niets aan « fout », maar als je

(Zie vervolg blz. 23.)

DE BAARD EN DE KALE

HOKUS... POKUS... PAS!

SCENARIO VAN ROSY — TEKENINGEN VAN WILL

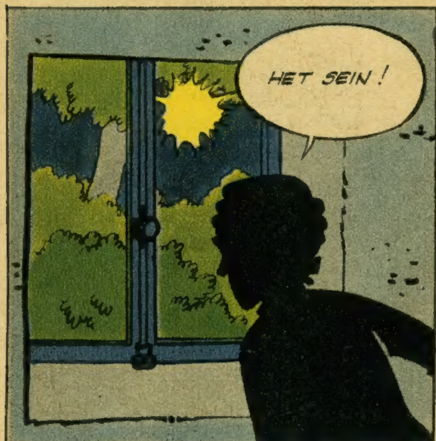

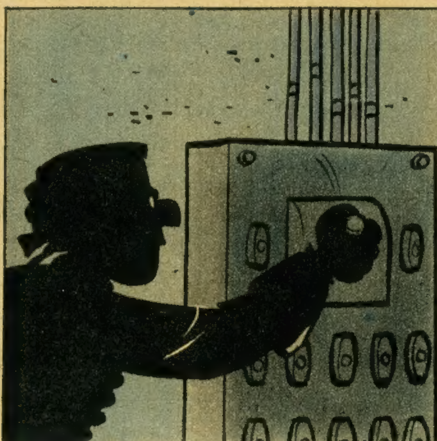

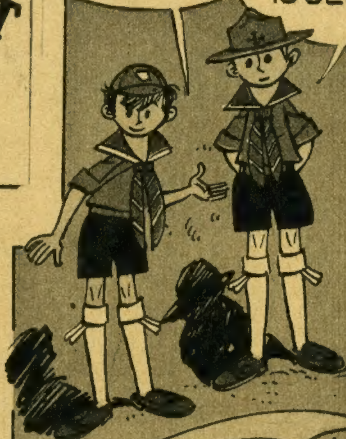

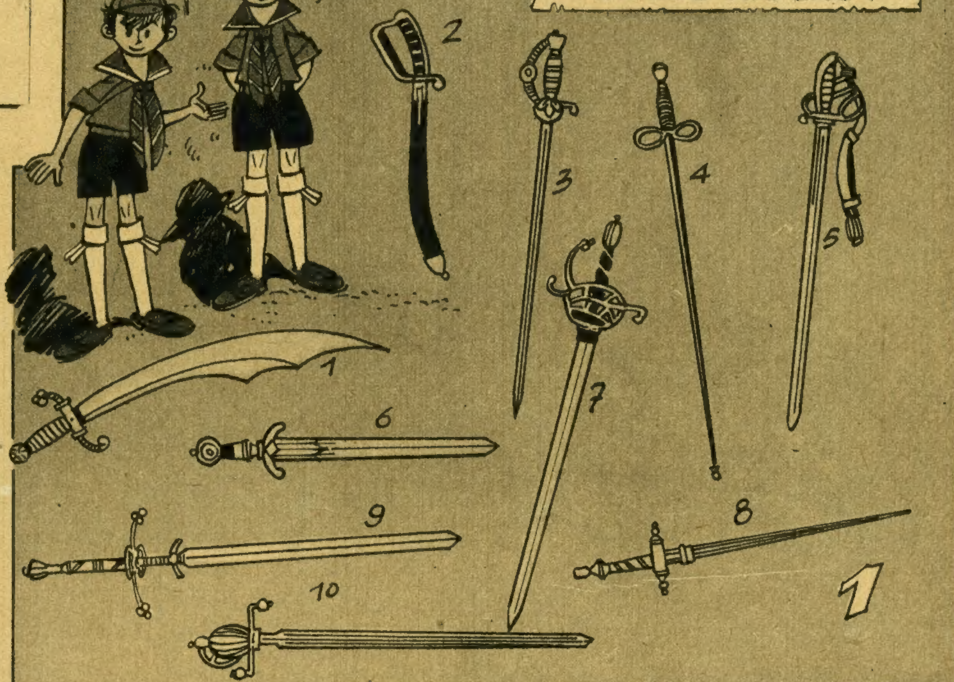

(Wordt vervolgd.)

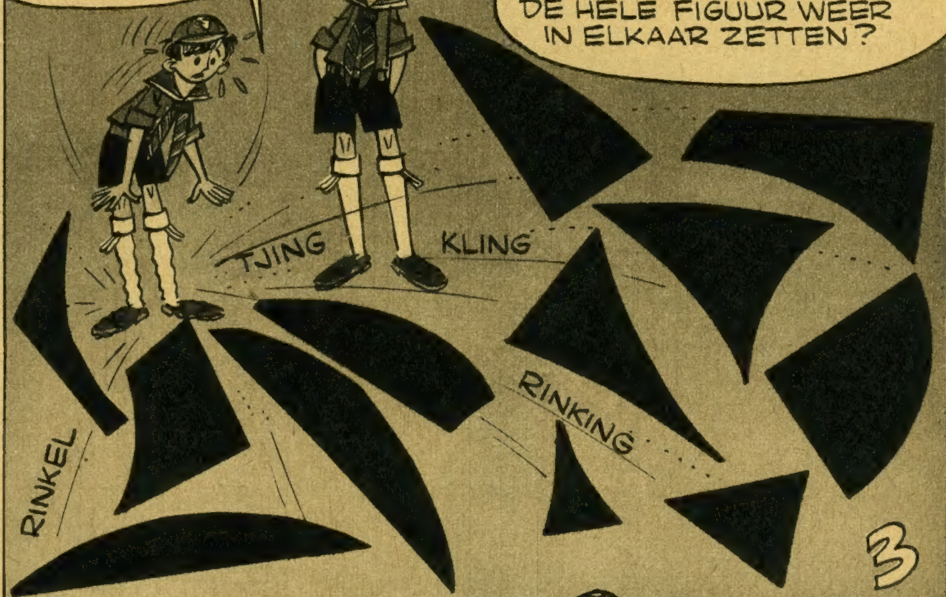
WIE WEET HET ?

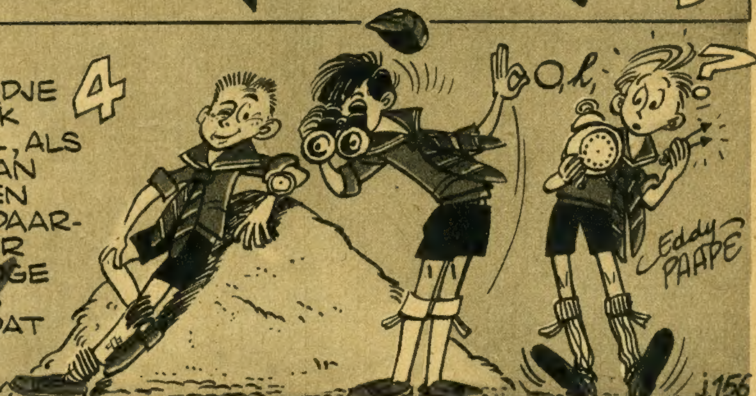

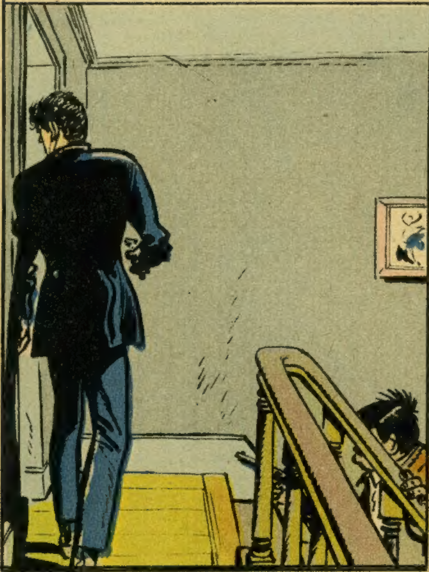

VERBLUF IEDEREEN !

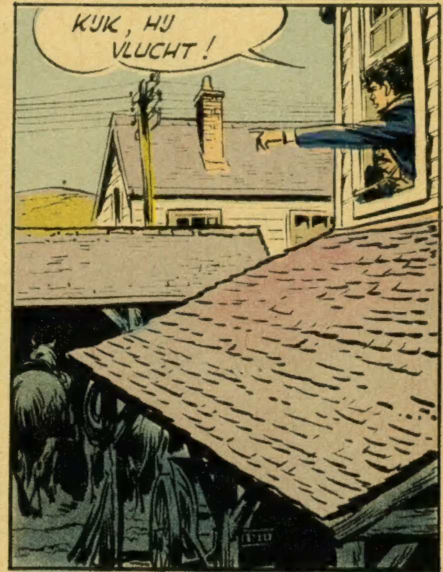
* VRAAG AAN EEN VRIENDJE DE WIJZERS VAN EEN KLOK ZO TE ZETTEN ALS HIJ WIL, ALS JIJ DE KAMER UIT BENT. DAN WED JIJ DAT JE KAN RADEN HOE LAAT HET IS. MAAR DAARTOE MOET JE EEN HELPER HEBBEN MET EEN HORLOGE WAARVAN HIJ DE WIJZERS STILLETJES VERZET, ZODAT JIJ KAN ZIEN WELKE TIJD JE MOET RADEN !...

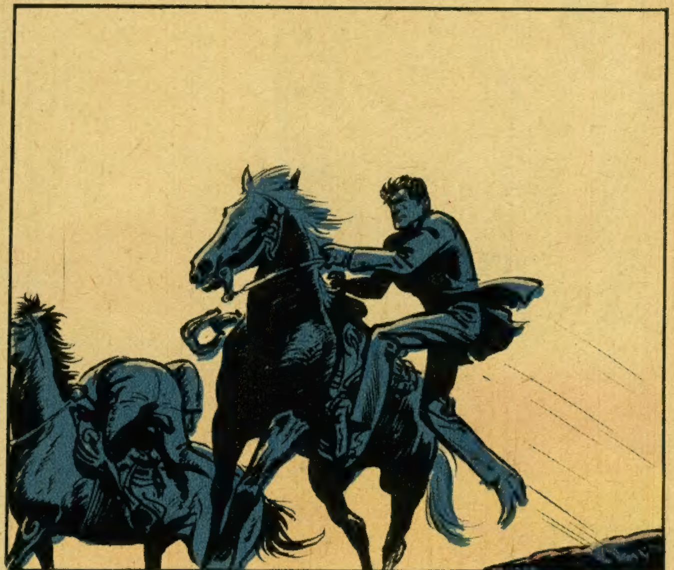
HET PAD NAAR HET

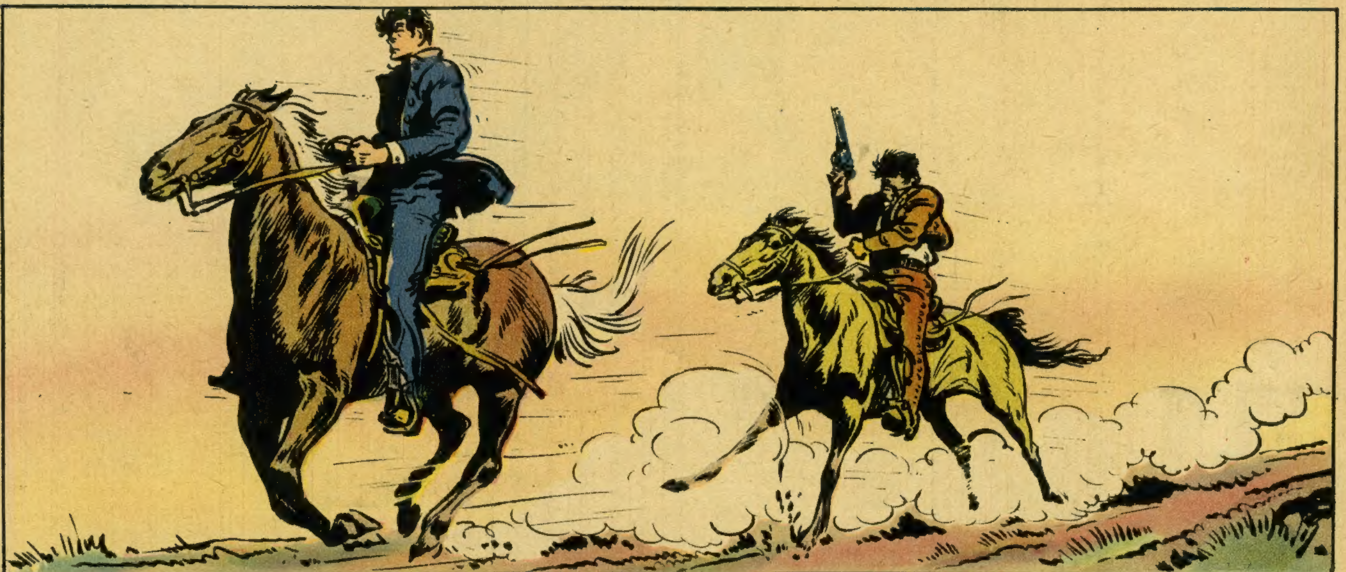

HOGE NOORDEN

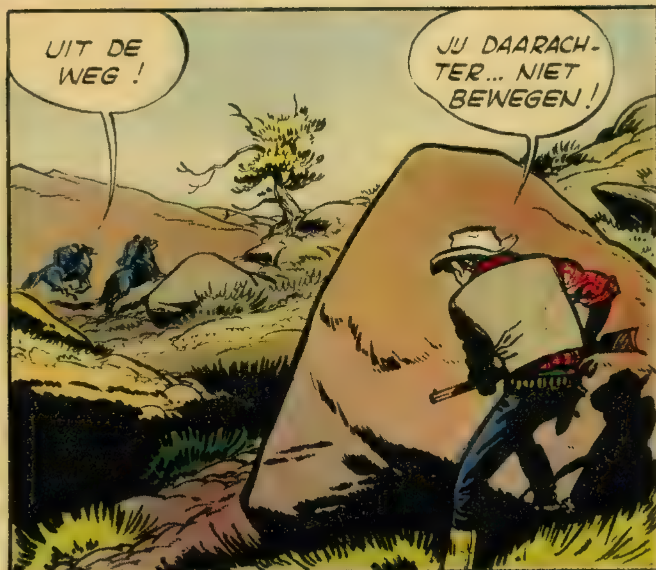
GILLAIN

(Wordt vervolgd.)

de BONTE WERELD

HET GEWEI VAN DE HERTEN

SLECHTS 7 MAANDEN, VAN AUGUSTUS TOT FEBRUARI, PRONKT HET HERT MET ZIJN VORSTELIJK GEWEI. DEZE TOOI IS HET MOOISTE BIJ HERTEN VAN 12 TOT 15 JAAR. WORDT HET DIER OUDER, DAN ZET HET GEWEI TERUG EN NA 20 JAAR VERDWIJNT HET HELEMAAL... 1

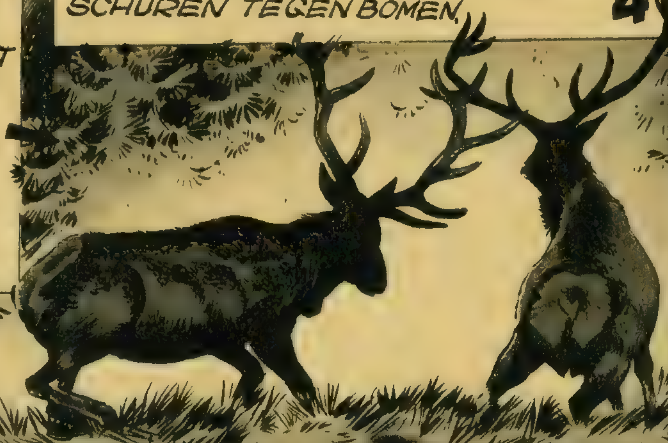
2 IN APRIL WERPT HET ZIJN GEWEI AF. DIT AFVALLEN WORDT VEROORZAAKT DOOR EEN SPIER DIE HET ONDERAAN STEEDS STERKER AFKNELT EN TENSLOTTE DE BLOEDTOEVOER AFSNIJDT. ALS EEN VAN DE TAKKEN IS AFGEVALLEN SCHUURT HET HERT DE ANDERE TAK TEGEN BOMEN ("WEGEN") TOT HIJ OOK DIE KWIJT IS...

NU GROEIT DE HUID OVER HET VOORHOOFD WEER DICHT. IN APRIL GROEIEN DE VERLENGSTUKKEN VAN DE VOORHOOFDSBEENDEREN (ROZESTOKKEN) TOT EEN NIEUW GEWEI UIT.

HET HERT LOOPT NOG NIET ROND. ZIJN GEWEI IS NOG WEEK EN BROOS. ER PARELT BLOED AAN HET EINDE VAN DE OOGTAK. 3

IN JULI IS HET GEWEI HARD GEWORDEN. DAN BEVRIJDT HET HERT ZICH VAN DE AFGESTORVEN HUID DOOR SCHUREN TEGEN BOMEN. 4

IN HET NAJAAR WORDEN DE MANNETJES ERG STRIJDLUSTIG. DAN KOMT HET TOT HEVIGE GEVECHTEN WAARBIJ SOMS HUN GEWEI BREEKT. OOK GEBEURT HET WEL DAT ZE DAN MET HET GEWEI ZO IN ELKAAR HAKEN, DAT ZE NIET MEER LOS RAKEN EN VAN HONGER OMKOMEN... 5

WITTE WOLF

ALS ZE ZICH ALLE KANS OP DE ZEGE ZIEN ONTGAAN, NEMEN DE HARES DE VLUCHT.

Wordt vervolgd.

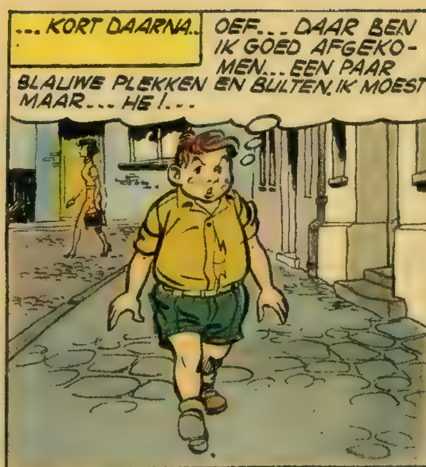

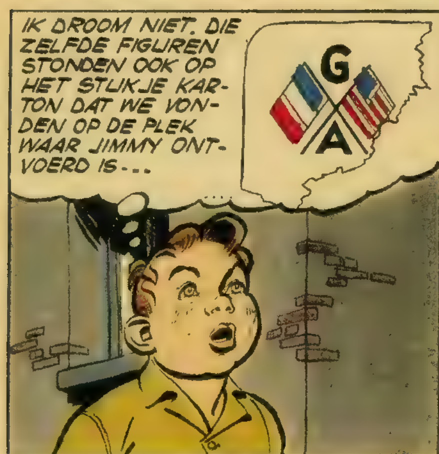

De Beverpatroelje

DE ONBEKENDE UIT VILLA MYSTERIE

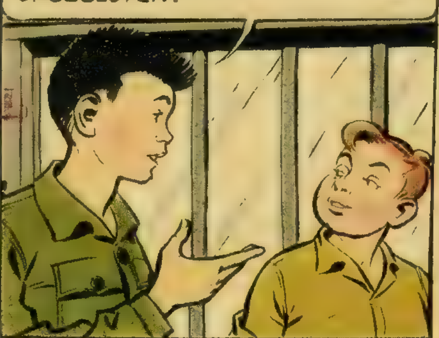

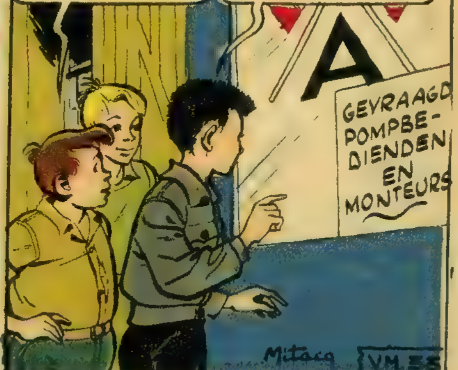

(Wordt vervolgd.)

de GROTE APACHE

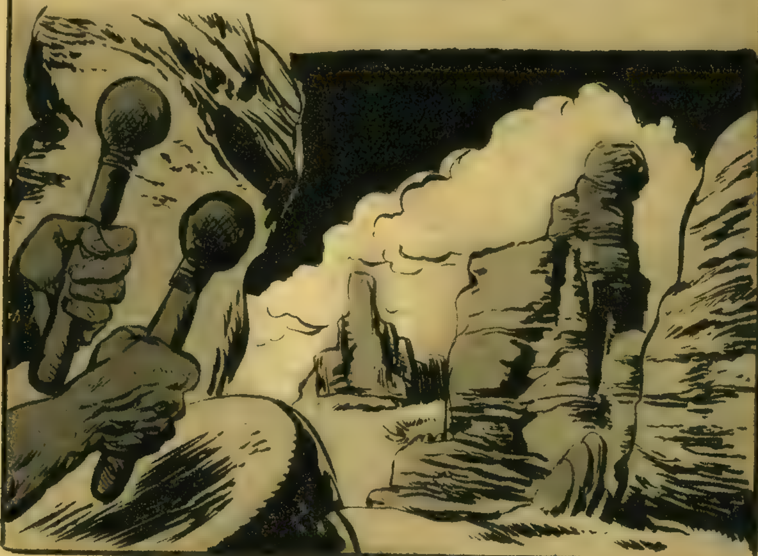

COCHISE'S EER VORMT DIE WAARBORG !
DAN STEM IK TOE, IN NAAM DER AMERIKAANSE REPUBLIEK !

COCHISE, HET VERHEUGT ME DAT IK U EN HET BLEEKGEZICHT HEB MOGEN VERENIGEN !

VAN HEDEN AF ETEN BLANKEN EN INDIANEN HETZELFDE BROOD, EN LEVEN IN VREDE !

VOOR HET LAATST DREUNT DE TAM-TAM IN DE CANYON.

DE SCHILDWACHTEN DIE AL JAREN DE APACHEN-PAS BEWAAKTEN, TREKKEN ZICH TERUG.
DANK ZIJ DE EDELMOEDIGHEID VAN COCHISE, JEFFORDS EN HOWARD LEVEN INDIANEN EN BLANKEN SEDERT VREEDZAAM NAAST ELKAAR.
EINDE
Bonato

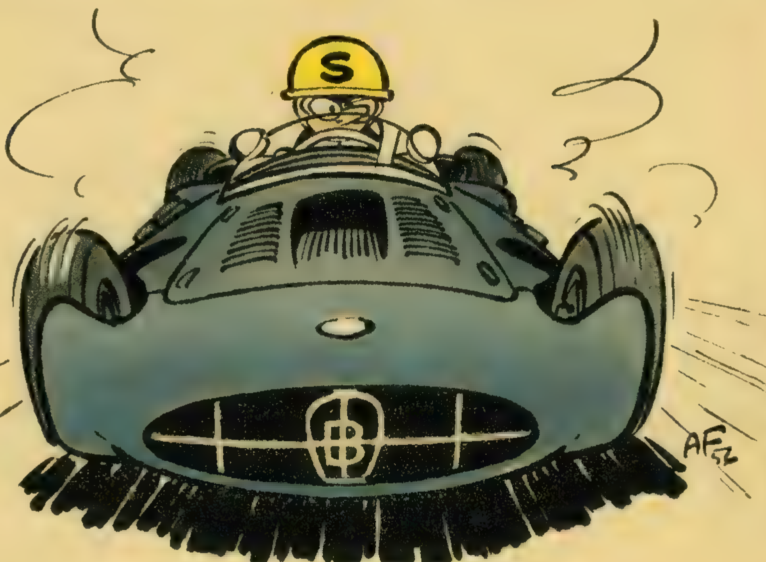
Als een inslaande bom: BUGATTI

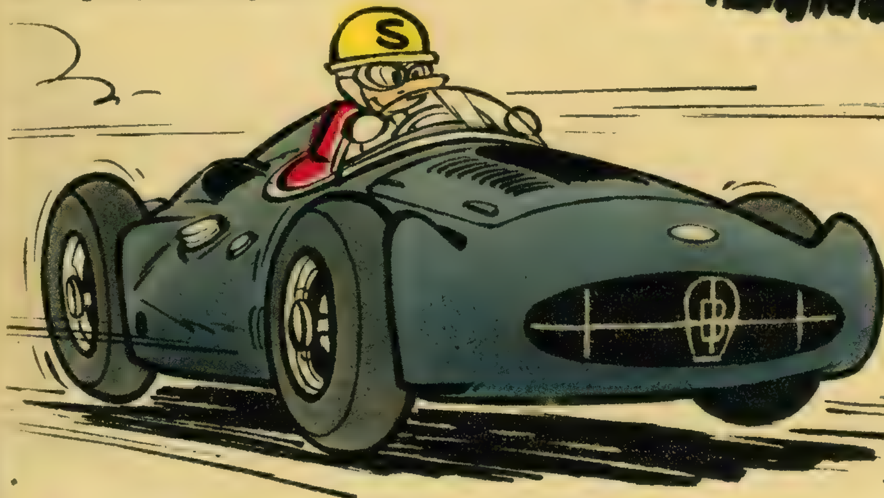
Tovenaar Gordini, je blijft niet alleen!

Eerdaags verschijnt er een andere blauwe wagen volgens formule I op de renbaan: de BUGATTI.

Briljante technici hebben besloten dit merk met zijn roemruchte verleden weer op de markt te brengen.

O, de oudere garde is de onvergelijkelijke « BUG » uit de dertiger jaren nog lang niet vergeten...

Een racer zo kort als een 4 P.K. wagentje !

De nieuwe Franse raceauto is nog niet helemaal af, maar de eerste proefritten zijn veelbelovend: hij haalt de 250 in het uur in minder dan 2.500 meter na de start.

De BUGATTI 2,5 liter is verbluffend kort en gedrongen.

Dat is te danken aan het feit, dat de motor achterin zit, dwars op de as van de wagen.

Dat doet wat aan de Porsche denken, niet? Technici van deze Duitse firma hebben trouwens meegewerkt aan het bestuderen van deze wagen.

TECHNISCHE GEHEIMEN VAN DE BUGATTI

CONSTRUCTIE :
Motor dwars achterin. Achterwielen aandrijvend.

MOTOR :
8 cylinders achter elkaar; 2.500 cm³; voeding door 4 dubbele WEBER carburatoren; op de proefbank ontwikkelt deze 280 P.K. bij 9.000 toeren/minuut.

OPHANGING :
4 onafhankelijke wielen met dwarse driehoeken. Schroefveren, die indirect op het andere wiel werken.

KOETSWERK :
Volgens Italiaans ontwerp. Het lijkt op dat van de GORDINI en de voorwielen zijn gedeeltelijk gestroomlijnd.

BENZINETANKS :
Deze bevinden zich aan de zijkant. Het benzinepeil beïnvloedt dus niet het evenwicht van de wagen.

REMMEN :
Schijfremmen, een type, dat alleen bij BUGATTI voorkomt.

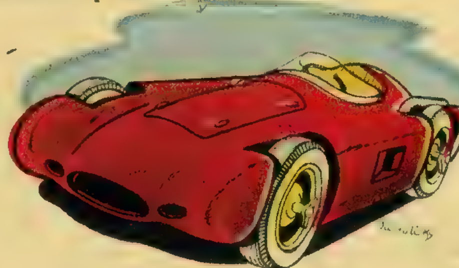
STARTER.

Een ophanging, die zichzelf stabiliseert.

Ofschoon niet direct wereldschokkend, toch getuigt de vierwielophanging van een grondige studie. Aan ieder onderstel, werkt de veer van een wiel indirect op de driehoeken van het andere wiel. Daardoor helt de « BUG » niet in de bochten, maar drukt zich plat tegen de grond, als een kat, die gaat toespringen. Dat belooft een uitstekende ligging op de weg.

Geen eenling meer !

Lang is FERRARI de koning van de autocircuits geweest. MERCEDES nam de fakkel over en bleef glansrijk aan de spits van een amechtig koppel jachthonden. Maar die tijd schijnt wel voorbij. In Italië steken FERRARI, MASERATI en OSCA de kop weer op. De Britse VANWALL maakt een veelbelovend debuut en de nieuwe GORDINI (Frankrijk) schijnt nagenoeg kant en klaar te zijn. Zal de BUGATTI de rol van « outsider » (buitenstaander) spelen ?

Ook de MASERATI (Italië) heeft een gestroomlijnde carrosserie. De motor wordt tot 295 P.K. opgevoerd. Met de Fransman Jean BEHRA aan het stuur wordt deze wagen een geduchte concurrent.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een sensationele ontsnapping

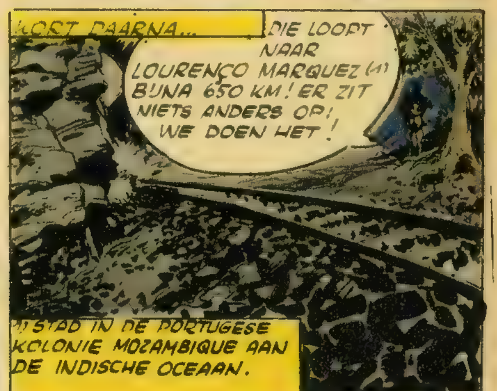

ZO BEGON CHURCHILL ZIJN EINDELOZE TOCHT...

IN DE OCHTEND WORDT ER ALARM GEMAAKT. ZE VERGEVEN ME NOOIT WAT IK HUN HEB ACHTERGELATEN. IK MOET EEN TREIN HEBBEN!

MAAR ER DAAGT GEEN TREIN OP. UREN LOOPT HIJ DOOR, ALLE STATIONS ONTWIJKEND. TENSLOTTE...

EEN TREIN! HIJ STOPT EN ZAL SLECHTS LANGZAAM WEGRIJDEN...

DE TREIN ZET ZICH WEER IN BEWEGING, MAAR...

NU OF NOOIT! ZO'N KANS KOMT NIET TERUG!

HIJ KOMT SNEL OP GANG EN RAAST MET DONDEREND GEWELD VOORBIJ.

OP HOOP VAN ZEGEN! IK ZET ALLES OP ALLES!

HIJ NEEMT ZICH AAN EEN HANDVAT VAST, LAAT HET LOS, GRIJPT WEER EEN ANDER, VERRICHT WONDEREN VAN ACROBATIE, DREIGT DUIZENDMAAL ZIJN NEK TE BREKEN...

HOE IK HIER BEN GEKOMEN KAN IK NOOIT ZEGGEN!

'S MORGENS

OVERDAG KAN IK HIER NIET BLIJVEN! LATEN WE ONS IN DE STRUIKEN VERSTOPPEN. IK ZAL TRACHTEN VANAVOND EEN ANDERE TREIN TE VINDEN!

OP DAT OGENBLIK IN HET KAMP VAN PRETORIA ...

KAPITEIN HALDANE?.. LUITENANT BROCKIE?

PRESENT!

PRESENT!

LUITENANT CHURCHILL? LUITENANT CHURCHILL? IK HOOR U NIET...

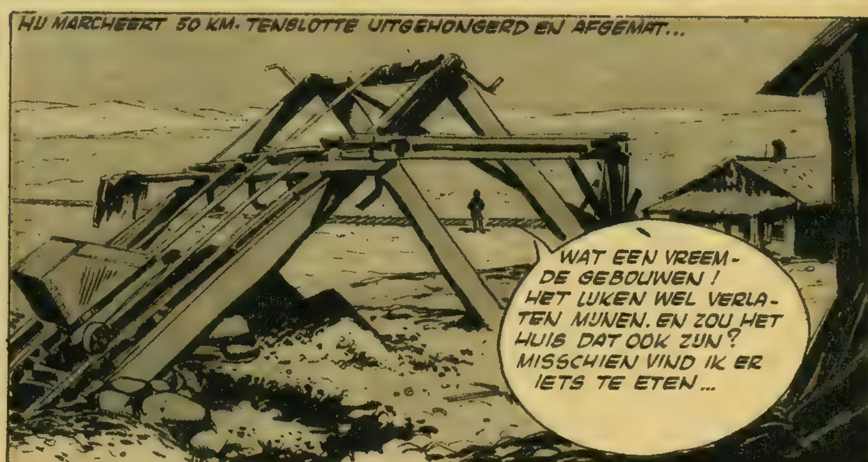
HIJ IS ZIEK!

EEN STROPOP! HIJ IS ONTSNAPT! VLUG, ALARM!
EN KIJK DAT BOEK EENS!

NIET ALLEEN IS HIJ GEVLUCHT, MAAR HIJ NEEMT ONS OOK NOG IN HET OOTJE!
JOHN STUART MILL
OVER DE VRIJHEID

DE VLUCHT VAN DIE OFFICIER-REPORTER ZAL ONS BELACHELIJK MAKEN! WE MOETEN HEM DOOD OF LEVEND VANGEN! ER MOET IN HEEL TRANSVAAL EEN PRIJS OP ZIJN HOOFD GEZET WORDEN!

ALS HET NACHT IS MARCHEERT WINSTON VERDER. GEEN ENKELE TREIN MEER.

HIJ MARCHEERT 50 KM. TENSLOTTE UITGEHONGERD EN AFGEMAT...
WAT EEN VREEMDE GEBOUWEN! HET LIJKEN WEL VERLATEN MIJNEN. EN ZOU HET HUIS DAT OOK ZIJN? MISSCHIEN VIND IK ER IETS TE ETEN...

WERDA?
IK HEB EEN ONGELUK GEKREGEN EN HEB HONGER!

EVEN LATER...
IK WOU WEL WAT MEER VAN UW ONGELUK WETEN...
LAAT IK U LIEVER ALLES OPBIECHTEN. MIJN NAAM ZAL U NIETS ZEGGEN: WINSTON CHURCHILL.

WABLIEF?... DIE STAAT IN HEEL TRANSVAAL OP ALLE BOMEN TE LEZEN!...
IK ZIE HET AL... U WIL ME OVERLEVEREN...

WE ZIJN VANMIDDAG ALLEMAAL ONDERVRAAGD...
?

BOFFER! IK BEN JOHN HOWARD, ENGELS DIRECTEUR VAN DE TRANSVAALSE MIJNEN EN HEB WEINIG LAST VAN DE BOEREN. IK ZAL U HELPEN!
!!!

IN DE VROEGE OCHTEND NEEMT HIJ WINSTON MEE DE MIJN IN...
EERST EEN GOEDE SCHUILPLAATS!

ZE LOPEN DOOR DONKERE GANGEN EN...
HIER NIET VANDAAN, WAT ER OOK GEBEURT!

ENKELE DAGEN LATER...
EEN GEDACHTENIS VOOR U. IK GELOOF DAT HET HELE BOERENLEGER U OP DE HIELEN ZIT!
25 POND?... ZE HADDEN WEL 50 KUNNEN VRAGEN...
25 POND
BELONING VOOR IEDER DIE DE ONTVLUCHTE KRIJGSGEVANGENE WINSTON CHURCHILL DOOD OF LEVEND

MAAR IK HEB BETER NIEUWS. EEN BUURMAN VAN ME STUURT 3 WAGENS WOL NAAR LOURENÇO MARQUEZ. IK HEB GEZORGD DAT U DAARIN EEN SCHUILPLAATSJE KRIJGT.

DE NACHT VAN 18 DECEMBER.
DEZE TUNNEL LOOPT NAAR EEN RUIMTE WAAR U KUNT LIGGEN EN ZITTEN!
DIT ZAL IK NOOIT VERGETEN!

WAT EEN MAN! HIJ HEEFT AAN ALLES GEDACHT!

UREN VERSTRIJKEN. EEN LOCOMOTIEF BOTST TEGEN DE TREIN. ER WORDT GERANGEERD EN DAN GAAT HET VOORT, DAG EN NACHT.

HIER IS DE GRENS MET HET LANGDURIGE ONDERZOEK. DE DIENSTDOENDE BOEREN VERMOEDEN IN DE VERSTE NIET VERTE DAT DE ONTSNAPTE GEVANGENE UIT PRETORIA ZO DICHT BIJ HEN IS...
EEN LADING WOL!
JA!... 3 WAGONS. DE PAPIEREN ZIJN IN ORDE...

EEN LANGE FLUITSTOOT. ZE RIJDEN WEG. TENSLOTTE STOPTE DE TREIN VOORGOED...
IS DIT HET EINDPUNT? JA!... GERED! IK BEN OP PORTUGEES GEBIED HIER!
LOURENÇO MARQUES

EN WELDRA...
HET BRITSE CONSULAAT! NU VIND IK VRIJHEID EN VADERLAND TERUG!

CHURCHILL VOCHT TOT HET EINDE VAN DEZE LANGE, WREDE OORLOG MEE. EN DAARNA KEERDE HIJ NAAR ENGELAND TERUG, WAAR ZIJN DADEN GEESTDRIFT HADDEN VERWEKT...
LEVE DE HELD VAN DE PANTSERTREIN!
IN HET PARLEMENT!
LEVE DE UITBREKER UIT PRETORIA!!

PAS 26 JAAR OUD TRAD HIJ IN HET LAGERHUIS. DIT WAS HET BEGIN VAN ZIJN VERBLUFFENDE LOOPBAAN!

Onze Knollentuin

(Vervolg van blz 6.)

daar nu eens van maakt « na een poosje ligt het kamp verlaten » is het dan niet beter. Je zou zeggen, dat het hele geval direct kleuriger wordt en vooral « eenzamer ».

Zal je daar eens op letten ?

Ook gebruik je soms woorden, die wat ouderwets aandoen. Voorbeeld ? Nou woorden als « ginder » en « rapste » in plaats van : in de verte of « snelste » of « vlugste ».

Maar een pluim op je hoed, pardon op je helm, verdien je, ridder. Er komen soms prachtige, goedgebouwde zinnen uit je pen, waar Snuffel niets heeft op aan te merken.

Stuur eens gauw iets nieuws

Afgesproken ? ? ?

In elk geval zijn P. K. en zelfs Sjarel erg ingenomen met je werk.

En nu even stil.. Stil.. Sjarel laat die zethaak met rust. Dit is een historisch ogenblik.

Vergeet die datum nooit. Nooit

Wie van jullie weet wat ik hier in mijn hand heb ? ? ? Geen mens. Dat dacht ik wel. Wat zei je P. K. : « een dichtknol » ? Niks dichtknol mijnheer Het is zelfs geen KNOL.

HET IS DE EERSTE RAAP... RAAP. In onze knollentuin komt de eerste raap te staan. Maak plaats Sjarel. Sjaaaaarel.

De man, die deze raap ontdekte was **WINNETOU** uit **Sint Niklaas.** Niemand anders dan onze trouwe Winnetou.

Winnetou, ik kan je niet vertellen hoeveel plezier je me daar nu mee gedaan hebt Ik had de moed al lang opgegeven om een raap te krijgen. Nu heb ik ze en waarachtig ze komt van jou.

Sjaarel... Sjaaaarel. Gaat die raap er nou in. Ja of nee ?

STORM AAN DE KUST

Zwartgekopte donderwolken razen over de duinen. Het taaie helmgras vecht ver beten om overeind te blijven. De witte schuimranden der dreigende golven storten zich te pletter op de dofgrijze, massieve dijk. Het schuim spat rond mijn oren, de huilende wind trekt aan mijn haren en roefelt in mijn kleren

De vloedlijn stijgt hoger. Hals over kop duik ik in een verlaten bunker, door een plotse angst bevangen. Een vaalgeel licht schemert door de wolkenjacht Met sombere dreiging blinkt de ziedende zee onder deze angstaanjagende hemel. Plots trompt dichtbij een schip, als een grijze schim, dansend op de woelende baren. Het schip komt nader en nader, nu eens omhooggegooid dan weer omlaag gedrukt, midden in een bruisend dal van steigerende golven.

Kreunend richt het afgetakelde schip zich op. Rijdend op een hoge golf, krakend in al zijn gebinten schuift het schip langzaam op de duinenrij toe. Plots een door merg en been dringend gekraak, het schip loopt aan de grond ! Dringend bast de stoomfluit... ik huiver ervan.

Aan de horizon trekt de lucht open. De razende golven worden kalmer. Maar de wind blijft volharden. Met al zijn kracht beukt hij op het weerloze schip. Briesend van woede sleurt hij de golven mee, maar de golfslag wordt trager en trager...

Onverdroten krabbelt de zee haar eentonig lied, onschuldig en speels klotst ze tegen het wrak..

Eigen Werk van
CARUSO uit **Sint-Niklaas.**

Ik weet werkelijk niet wie ik het eerst moet feliciteren. Winnetou of zijn ontdekking **CARUSO.**

Caruso, je hebt prachtig werk geleverd. Nu als je zo'n ontdekker hebt, als Winnetou, dan zit het wel goed.

Je moet alleen oppassen, dat je niet te mooi gaat schrijven. Er is maar één gevaar bij en dat is dat je vervelend wordt. In dit geval is het kort, dus de stemming is juist goed. Maar je zult het wel met me eens zijn, dat als je zo twintig bladzijden lang doorging je lezers het minder leuk zouden vinden.

Ik zou je nu eens het volgende willen voorstellen. Schrijf nog eens zo iets, maar breng er dan spanning in. Een verhaal waar je koud van wordt. Een redding bijvoorbeeld.

Ik geloof, dat ik dan een van de mooiste verhalen uit heel de knollentuin zal hebben

Je hebt werkelijk talent. Dat wil zeggen, je probeert met woorden een indruk van een storm weer te geven. Maar je mag niet te ver gaan. Dat zou ik jammer vinden. Stuur nog eens wat of liever laat Winnetou het weer opsturen. Dan heb ik een knol en een RAAP. En rapen zijn het zwak van Snuffel.

En nu de Eervolle Vermeldingen : **Guido HOSTE** uit **Berchem** : tekenknolletje (nagetekend). - **Hermen POTT** uit **Amsterdam :** brief. - **EL TORRO** uit **Turnhout :** knolletjes en oproep. - **JAN KORDAAT** uit **Aarschot :** nageknolde tekening - **MARSUPILAMI** uit **Kieldrecht :** 2 tekeningen. - **SOCRATES** uit **Rijkevorsel, JERRY SPRING** uit **Wemmel, BUCK DANNY** uit **Utrecht, FALSTAFF** uit **Den Haag** en **THEO SOUREN** uit **Maastricht :** tekenknol. - **BUCK DANNY** uit **Leuven** en **MICKEY MOUSE** uit **Dusseldorf :** Nageknolde tekening. - **LUCKY LUKE** uit **Malelzen-Overijse, VLIEGENDE SCHOTEL** uit **Antwerpen** en **PIMPERNEL** uit **Ekeren :** eigen werk.

Weet je wat, Sjarel, die toch met zijn zethaak staat te zwaaien, als jij dat nou eens deed, dan ga ik eens met P. K. de knollentuin bewonderen en kijken of er geen toreadoor achter de dahlia's zit...

Een pijp, en lekker gestopt, een vlammetje en... tot de volgende week.

Jullie trouwe,

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 9)

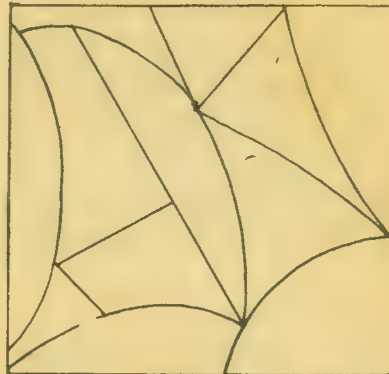
SPEL Nr. 1

1. Kromzwaard. — 2. Infanteriesabel. — 3. Degen. — 4. Floret. — 5. Sabel. — 6. Spaans zwaard. — 7. Rapier. — 8. Stilet. — 9. Slagzwaard. — 10. Tweesnijdende degen.

SPEL Nr. 2

Nee, die velden zijn ongelijk van oppervlakte. Zo meet het vierkante terrein 100 m. aan alle zijden (omtrek dus 400. m.). De oppervlakte bedraagt 10.000 vierk. m. En als het rechthoekige veld 110 m. lang en 90 m. breed is (omtrek : 400 m.), dan is de oppervlakte slechts 9.900 vierk. m., dus 100 vierk. m. minder.

SPEL Nr. 3

Bon om deel te nemen aan onze grote wedstrijd : EEN GRATIS REIS OM DE WERELD. uitgeschreven voor de lezers van SPRINT en ROBBEDOES. Bewaar deze bon goed. Knip hem NIET uit voor het EINDE van de wedstrijd.

RUSLAND

Dit zijn de helden van het boeiend feuilleton van

SPRINT

de krant door en voor de jongeren.

SERGE BORODIN
de Witte Pimpernel

ANUSCHKA
de Rat

SANDRO RIKOFF
de Witte Page

slaat de nieuwe Sprint in!

EEN PITTIG BLAD VOOR IEDER WAT **SPRINT** EEN PITTIG BLAD VOOR IEDER WAT

REPORTAGES — TEKENVERHALEN — TECHNIEK — KUNST
VERHALEN — WETENSCHAP — KNUTSELEN — HUMOR
en lest best

WIN MET SPRINT VOOR DE KOMENDE GROTE VACANTIE

EEN GRATIS REIS OM DE WERELD

SPRINT

12 grote bladzijden in 2 en 4 kleuren

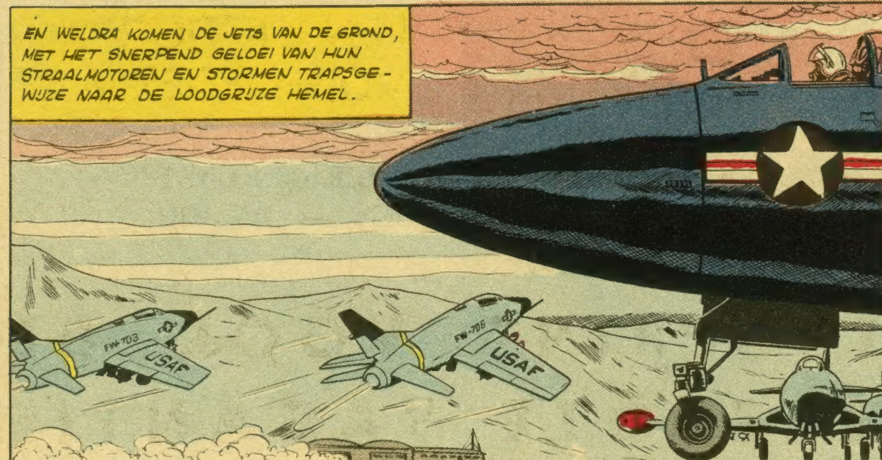

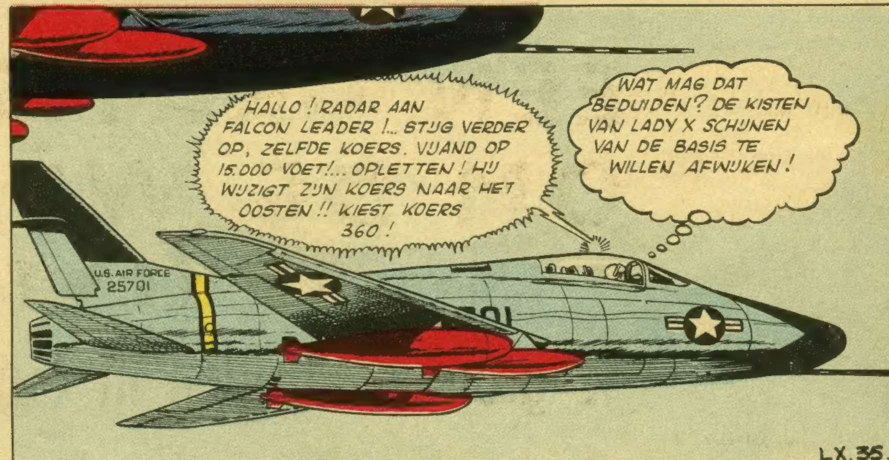

(1) VERSNELDE START.

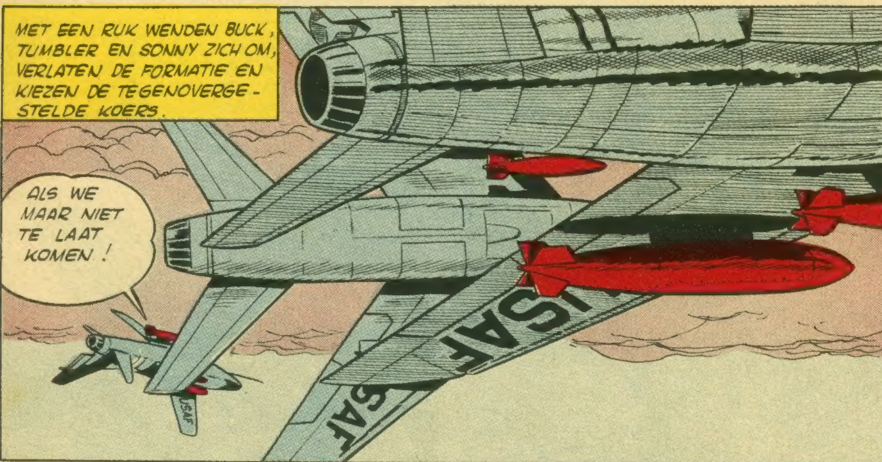

(Wordt vervolgd.)

BLAUWVOETEN OP HET OORLOGSPAD

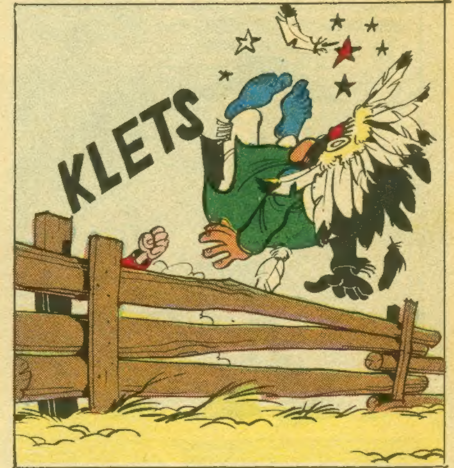

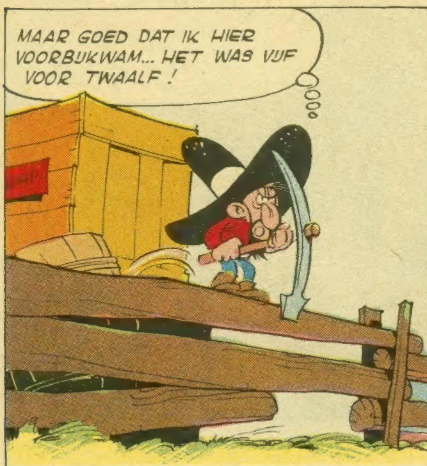

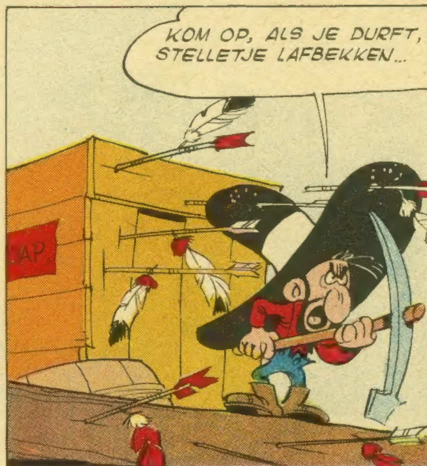

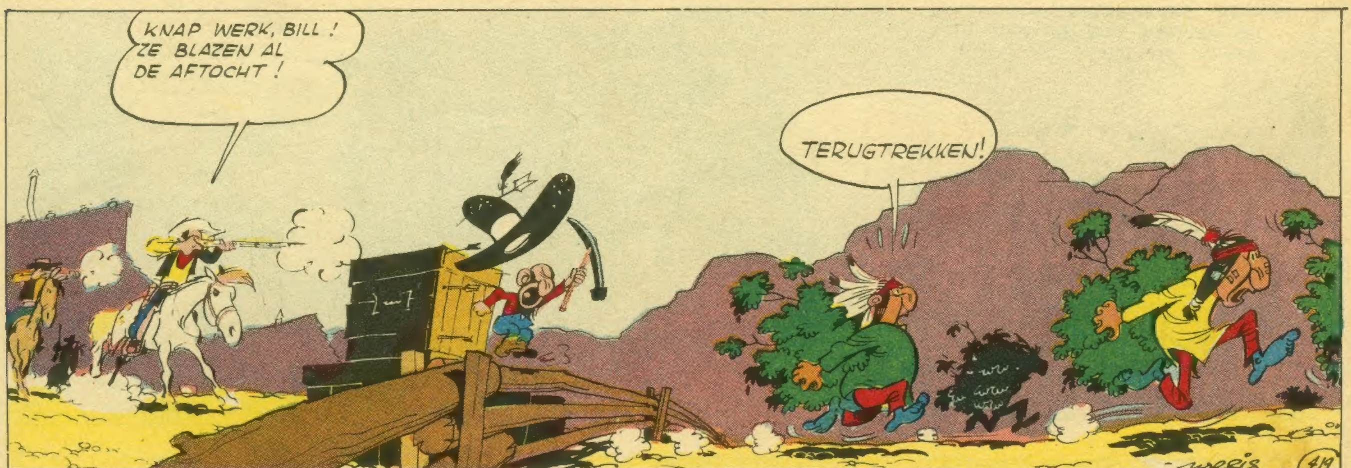

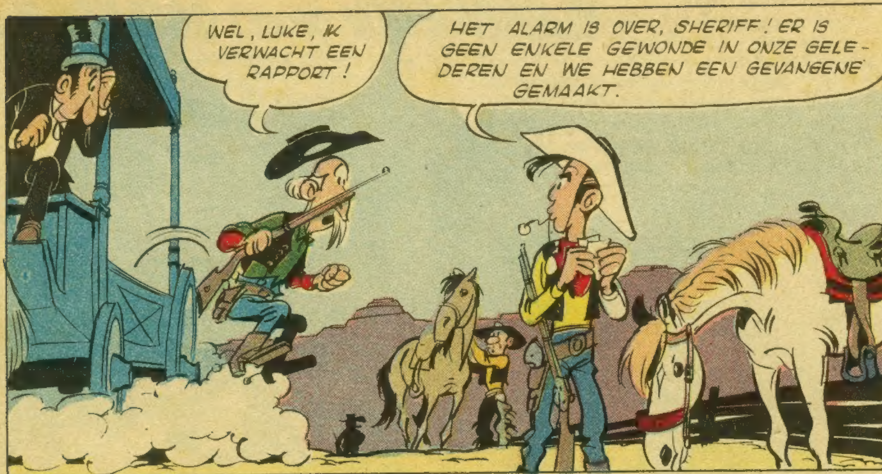

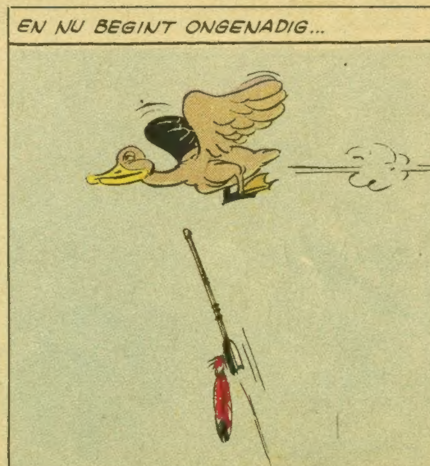

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. Den Haag, Laan van Meerdervoort 129